

[Justitsministeren.]

være ikke muligt i dag at give udtryk for nogen bestemt opfattelse vedrørende dette spørgsmål.

I den kommission, som regeringen har besluttet at nedsætte til behandling af problemerne omkring naturfredningslovgivningen, er det tanken også at inddrage loven om erhvervelse af fast ejendom under drøftelserne.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om apotekervesenet.

Den gældende apotekerlov er — med visse senere mindre ændringer — fra 1954, og det har gennem nogen tid stået klart, at en ændring af bestemmelserne om afgift af og tilskud til apoteker, selv om disse bestemmelser kun har været i kraft siden den 1. januar 1957, er blevet påkrævet. Årsagen hertil er for det første, at apotekerafgiften i de senere år har indbragt større beløb, end det skønnes nødvendigt for at sikre apotekerfondens virksomhed og forpligtelser. For det andet er der, siden apotekerlovs-kommissionen på grundlag af omsætnings-tal m. v. fra 1949 udarbejdede et forslag til de nugældende afgiftsbestemmelser, sket en udvikling, der har bevirket, at afgiftsordningen ikke længere i tilstrækkelig grad indebærer de fordele, som det var hensigten med ordningen at søge opnået; navnlig er forskellen mellem de forskellige apotekers udbytte blevet for stor.

De i nærværende lovforslag indeholdte ændringer af afgiftssystemet tager derfor navnlig sigte på at mindske apotekerafgiften og at indføre et afgiftssystem, der medfører en mindre spredning af apoteksudbytterne end det nuværende.

Samtidig med ændringerne i apotekerlovens afgiftsbestemmelser er det fundet

hensigtsmæssigt at foreslå enkelte andre ændringer, af hvilke jeg senere navnlig skal omtale forslaget, der tager sigte på at tilvejebringe en mere smidig ordning vedrørende apotekernes åbningstider.

Den nugældende afgiftsordning har, siden den trådte i kraft i 1957, medført en nogenlunde lige deling af apotekernes overskud mellem udbytte til apotekerne og apoteker-afgift. Jeg skal her indskyde — sådan som det også er nævnt et sted i bemærkningerne til lovforslaget — at ved et apoteks overskud forstår man i apotekerloven apotekets bruttoindtægt med fradrag af driftsudgifterne, men uden fradrag af apotekerafgift eller tillæg af tilskud og refusion. Ved et apoteks udbytte forstås det beløb, som fremkommer, når man fra overskuddet har trukket afgifter og til overskuddet har lagt eventuelle tilskud eller refusioner.

I årene 1957, 1958 og 1959 var apotekernes samlede overskud ca. 31 mill. kr. årlig, hvoraf ca. halvdelen tilfaldt apotekerne og ca. halvdelen apotekerfonden. Gennem en takstnedsættelse pr. 1. januar 1960 blev apotekernes overskud i 1960 nedsat til ca. 26½ mill. kr. Også af det således reducerede overskud tilfaldt i henhold til den gældende afgiftsordning ca. halvdelen apotekerfonden som apotekerafgift, hvilket bevirkede, at apotekernes udbytter i 1960 blev meget lave og for lave.

Med de foreslåede nye afgiftsregler er det tilsigtet at indføre en afgiftsordning, hvorefter apotekerafgiften kun skal udgøre ca. ¼ af apotekernes samlede overskud; det bliver herved muligt at nedsætte apotekernes overskud — d. v. s. begrænse medicinpriserne — og alligevel sikre apotekerne et passende gennemsnitsudbytte. Overskuddet af apotekerne har i de år, den nuværende afgiftsordning har været i kraft, udgjort fra ca. 13 til ca. 15 pct. af omsætningen, og det er et procentvis overskud af denne størrelsesorden, den nuværende afgiftsordning forudsætter. I 1960 var overskuddet lavere, kun ca. 11 pct., men det viste sig også, at afgiftsordningen ikke passede til så lavt overskud.